

[Hjortnæs]

Når man bliver præsenteret for, at fru Marianne Jelved i virkeligheden her gør sig til talsmand for det samme synspunkt, at aftaler indgået mellem en regering og nogle organisationer skal man bare tage til efterretning, hvis disse aftaler ellers er frivillige, så er der sandelig tale om en nyskabelse i dansk parlamentarisme.

Jeg husker, at der var en af fru Marianne Jelveds forgængere, der engang sagde, at der var ikke nogen over eller ved siden af Folketinget. I går spurgte jeg fru Karen Højte Jensen, hvad det er for en rolle, hun har tiltænkt Folketinget at spille i den her sammenhæng.

Nu vil jeg da gerne stille det samme spørgsmål til fru Marianne Jelved: Hvad er det for en rolle, fru Marianne Jelved har tiltænkt Folketinget? Er det sådan, at man nu bare skal søge kontakt med en hvilken som helst organisation? Frivillige aftaler indgået med Danmarks Naturfredningsforening? Frivillige aftaler indgået med Greenpeace? Er det bare noget, Folketinget skal tage til efterretning? Hvad er det, vi snakker om?

Formanden:

Så bliver der en sidste kort bemærkning til Fru Marianne Jelved – således adspurgt.

(Kort bemærkning).

Marianne Jelved (RV):

Jeg tror ikke, det er muligt for hr. Hjortnæs og mig at blive uenige om, hvad Folketingets rolle er. Det er at lovgive. Og der er ikke nogen andre end Folketinget, der kan vedtage lovgivning... (*Tilråb: Jo – EF!*)... Det er stadig væk Folketinget, der...

Formanden:

Tilråb accepteres ikke efter forretningsordenen.

Marianne Jelved (RV):

... vedtager den lovgivning, som er en følge af, hvad der sker i EF. Man kan godt have samarbejde med instanser uden for dette Folketing om tilblivelse af lovgivningen, om rammerne for lovgivningen osv., men det er i sidste instans Folketinget, der vedtager lovgivningen ved hjælp af et flertal herinde.

Indenrigsministeren (Thor Pedersen):

Hr. Graversen siger, at regeringen og indenrigsministeren har truet kommunerne til en aftale. Jeg synes, det er den groveste form for nedvurdering af de kommunale forhandlere at tro, at de kan lade sig true til en aftale. Der er vel ikke noget, der er mere nedvurderende end at sige, at de ikke er deres opgave voksen. Og det ville de jo ikke være, hvis de lod sig true til noget, der var en frivillig aftale.

Hr. Hjortnæs siger, at hvis ikke de havde indgået en frivillig aftale, så var der bare kommet noget, der var værre. Jamen gælder det ikke for alle frivillige aftaler, for alle aftaler i øvrigt, at de har et formål, forstået på den måde, at havde man ikke aftalen, så fik man ikke de fordele, som aftalen indebar? Sådan er det vel på alle områder, at det er et formål i sig selv i aftaleform at få nogle vilkår, der er bedre end dem, man ville have fået uden aftale.

Det er præcis det, det drejer sig om i aftalen med amter og i aftalen med kommuner, nemlig at man har givet nogle begunstigelser, som ikke ville være til stede uden aftale.

Når der lyder en opfordring fra hr. Graversen til at gå ud og tale med kommunalfolk, så vil jeg sige, at min høflighed forbyder mig at sige, hvad Socialdemokrater har sagt til mig ude i det virkelige liv, ude i kommunerne, om den holdning, som visse Socialdemokrater giver udtryk for på Christiansborg.

Så derfor vil jeg sige, at det høflige er, at hr. Hjortnæs og hr. Graversen går ud selv og taler med Socialdemokrater i det virkelige liv, ude i kommunerne, om det gavnligt i en sådan aftale, som er indgået med regeringen.

(Kort bemærkning).

Graversen (S):

Jeg har ikke på noget tidspunkt nedvurderet de kommunale forhandlere. Jeg har bebrejdet ministeren og regeringen deres måde at forhandle på.

Ganske kort, hr. minister: Hvad var der sket, hvis Thorkild Simonsen & co. havde sagt: Nu vil vi ikke være med til det længere? Hvad var der så sket? Må vi få det at vide her?

Indenrigsministeren (Thor Pedersen):

Det kan jeg sige ganske klart til hr. Graversen: Så var skatten steget i kommunerne.